

e go uirtute deum & maiorum nostrorum diues sum satis
 i stas magnas factiones animos dotes dapifiles
 c lamores imperta eburata uehicula pallas purpuram
 n ibil motor. q̄ in securitatem sumptibus redigunt uitos.
 eu d ic mihi quæto quis ea est quam uis dicere uxorem? Me eloquar
 n ouistū hunc senem euclionem ē proximo pauperculū.
 eu n ou hominem haud malum mecastor. Me cupio eius filiam
 v irginem mihi desponderi. uerba ne facias soror
 s cio quid dictura es hanc esse pauperem hęc pauper placet
 eu d ij bene uortant. Me idem ego spero. eu qd me nūc qd uis Me uale
 eu E t tu frater. Me ego conueniam euclionem si domi est
 s ed ecum nescio unde se se homo recipit domum.

EVCLIO MEQADORE VS SENES. DVO.

Pretagibat mihi animus frustra me ut quom exibam domo
 itaq; abibam inuitus. nam neque quisquam curialium
 uenit. neque magister quem diuidere argentum oportuit
 nunc domum properare propero nam ego met suz hic. atūs domi ē
 ME s alius atque fortunatus euclio semper hies
 EV d ij te ament megadore. Me quid tu recten atque ut uis uales?
 EV n on temerarium ē ubi diues blande appellat pauperem
 i am illic homo aurum me scit hęc eo me salutac blandius
 ME A in tu te ualere? eu ego pol haud pecunia per bene
 ME p ol si est equus animus tibi satis hies qui bene uitam colat
 eu A nul hercle hoc inditium fecit de auro perspicue palam ē
 q uoi ego iam linguam precidam atq; oculos effodiam domi
 ME Q uid tu solus tecum loquere. eu meam pauperem conuictor
 v irginem hęc grandem dote cassam atq; inlocabilem
 n eque eam quō locare cuiquam. Me tace bonum habe animum euclio
 d abitur. adiuuabere a me. dic si quid opus est imperta
 eu n unc petit quom pollicetur. inbiat aurum ut deuoret
 A ltera manu fert lapidem panem ostentat altera
 n emini credo q̄ large blandus est diues pauperi
 v bi manum inicit benigne ibi onerat aliquam zaniam
 e go istos noui polipos qui ibi quicquid tetigerint tenent
 ME D a mihi operam parumper. paucis euclio ē qd te uolo
 D e comuni te appellare mea & tua. eu hei misero mihi